

4. - 15. SEPTEMBRINI 1995

saab Hiina pealinnast Pekingist maailma naiste Meka. Seal toimub IV ülemaailmne naiste konverents, kus võetakse tähtsaheliselt luubi alla kõik see, mis 1985. aastal Nairobis toimunud III konverentsil lõppdokumentidesse kirjutati. Eesti, Läti ja Leedu naiste esindused lähevad maailmakonverentsile esmakordselt. IV ülemaailmse naiste konverentsi peasekretär Gertrude Mongella palus seepärast Soome sõsaraid olla kolme Balti riigi patrooniks konverentsi ettevalmistaval perioodil.

Järeleaitamistund

Eesti, Läti ja Leedu naiste esindajatele toimus Jurmalas 27.—29. juunini. Korraldajajaks olid Soome naisliikumise aktivistid, ÜROs töötamise kogemustega Hilka Pietilä, Tuija Hellakoski ja Helena Nevalainen.

Igast Balti riigist kutsuti osalema kümme naist. Läti oli esindatud põhiliselt teadlastega. Leedulased võisid ette kanda, et neil tegutseb Pekingi konverentsi ettevalmistav komitee juba pikemat aega ning riigilt on saadud raha tegijatele palga maksmiseks. Eesti näikse naiste suhtes kooner olevat. Rahvuslik ettevalmistuskomitee on küll loodud ja esimeeski nimetatud. Ühiskondlikus korras täidab seda rolli Reet Laja, Eesti Ettevõtlike Naiste Assotsiatsiooni president.

Eestist olid Jurmalas teadmisi nõutamas EENA president Reet Laja, sotsiaalministeeriumi osakonnajuhataja Ulvi Valdja, üliõpilaskonna esindaja Katrin Unt, Tartu Ülikooli pereuurija Anu Laas, kooliõpetaja Aime Piirsalu ja ajakirjanikud Malle Lind ja Aimi Paalandi. Ka oli Eesti nimekirjas Liisa Tanttari, Rootsi päritolu soomlanna, kes on Tallinnas UNDP (*United Nations Development Program*) esindaja.

“Tuleb tunda ajalugu,”

kinnitas Hilka Pietilä. ÜRO on naiste ja meeste võrdsust tunnustanud loomisest peale — nõnda siis 1945. aastast. Ometi pole tegelik võrdsus realiseerunud. Edusamme võrdsuse teel on

